

KADINLARIN SESİ

AYLIK BÜLTEN SAYI: 40

**EMPERYALİZME
VE SİYONİZME KARŞI
İRAN HALKININ YANINDAYIZ**

Emperyalizme ve Siyonizme karşı İran halkının yanındayız

Emperyalist ABD ve işbirlikçisi Siyonist İsrail'in İran'a yönelik başlattığı askeri saldırı, bölgedeki tüm halklara karşı yeni bir savaşın ilanıdır. Bu saldırı, Irak'ta, Filistin'de, Suriye'de, Lübnan'da, sürdürdükleri işgal ve soykırım saldırılarının ardından daha geniş ve yıkıcı bir tehdittir.

2026 yılı haydut devlet ABD'nin Venezuela'ya saldırısıyla açıldı. ABD, benzeri görülmemiş bir haydutluk örneği sergileyerek Venezuela devlet başkanı Maduro ve eşini kaçırdı. Latin Amerika'yı arka bahçesi gibi gören ABD bir yandan uyguladığı abluka ile Küba halkını teslim almaya çalışırken öte yandan İsrail ile birlikte gözü dönmüş bir şekilde İran'a saldırı başlattı.

Dünyada ve bölgemizde emperyalizmin yıllardır süren savaş ve işgal politikaları halkların üzerine karabasan gibi çöktü. Büyük Ortadoğu Projesi hedefiyle bölgede devam eden savaş büyük bir yıkıma neden oldu.

Filistin'de dünyanın gözü önünde İsrail eliyle adeta bir soykırım yapıldı. İsrail'in saldırılarında 30 binden fazla kadın ve çocuk hayatını kaybetti.

Suriye'de yarattıkları yıkım sonucunda milyonlarca insan mülteci, göçmen konumuna sürüklendi. Yine Suriye'de iktidara oturtulan IŞİD artıkları yüzlerce kadını kaçırdı, tecavüz etti ve katletti.

İran'da ABD ve İsrail'in bombaladığı bir okulda 168 kız çocuğu hayatını kaybetti. ABD ve İsrail'in saldırılarında 210 çocuğun katledildiği açıklandı.

Bu emperyalist saldırı Siyonist İsrail rejiminin ABD emperyalizmiyle birlikte, bölgeyi yeniden şekillendirme girişiminin parçasıdır.

Yaşam hakkı başta olmak üzere dünya üzerindeki tüm toplumların haklarını gasp etmeyi hedefleyen bu saldırılar emperyalizmin ve başta Siyonist İsrail olmak üzere, onun bölgedeki işbirlikçisi iktidarların insanlık düşmanı yüzlerini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Türkiye'deki siyasi iktidarı uyarıyoruz: Ülkemizin hava sahası ABD ve İsrail uçaklarına kapatılmalı, ABD ve NATO üslerinin bütün faaliyetleri durdurulmalıdır!

Emperyalizmin ve Siyonizm'in saldırılarına karşı İran halkının yanındayız!

İlerici, yurtsever, bağımsızlıktan yana bütün güçleri ve yurttaşları bu saldırganlığın karşısında ses çıkarmaya çağırıyoruz.

İran'da kadın olmaya dair Türkiye'den bir ahkam kesme yazısı: Emperyalizm ve mollalar arasında bertaraf olmak

Arzu Kader Harmancı

Zor bir yazı.

Birkaç nedenle zor.

Bir kere yazmaya başladığımdan bu yana öyle çok gelişme oldu ki İran'a dair. İster istemez, acaba sizler bu yazıyı okurken içerik güncel kalacak mı? Endişeliyim. Yine de söz söylemeyi deneyeyim.İkincisi, kendi halkına özellikle kadınlarına düşman Molla Rejimi ile insanlığa düşman iki haydut devletin, İsrail'in ve ABD'nin bölgeye dair uzun süredir yürürlükte tuttukları operasyonları ve adım adım ilerledikleri emperyalist emelleri doğrultusunda geline nokta da ülkeye müdahaleleri arasında sıkışıp kalmış kadınlara dair, adlı adınca bir ahkâm kesme yazısı bu yazı. O nedenle zor ama yazılmak zorunda.

Çünkü tarihi aslında çok iyi bilinen ama nedense göz ardı edilen yaklaşımla, sınıf mücadeleleri tarihi olarak kavrayabildiğiniz oranda söz söyleme iradeniz de güçleniyor. Ve evet, dönüp tarihe bakma ihtiyacı hissediyorsunuz, anlamak için. Korkmayın, çok eskiye gitmeyeceğim. Ama İran'da "demokrasi" var oldu mu? Ne zaman, nasıl, hangi koşullarda var oldu, bunu anlayabilmek için en azından geçen yüzyılın başı itibarıyla olup bitene kabaca göz atmak elzem.

MEŞRUTİYET DÖNEMİ

Aslında Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti'nin süreçlerine paralel siyasi ve hatta ekonomik süreçlerin İran coğrafyasında da yaşandığı söylenebilir.

Osmanlı'da İkinci Meşrutiyet'in ilan edildiği 1908'den iki yıl önce İran'da Kaçar Hanedanlığının hüküm sürdüğü dönemde 1906 yılında ilan edilen meşrutiyet bunun bir örneğidir. Bu dönemlerde siyasi ve ekonomik anlamda çağın gerisinde kalan Osmanlı ve İran coğrafyaları kendilerinden bu anlamda güçlü devletlerin etkisine maruz kalmışlardır. Rusya, İngiltere, Avusturya ve Fransa Osmanlı İmparatorluğu üzerinde hakimiyet kurma yarışındalarken; İran için de Rusya ve İngiltere'nin rekabet halinde oldukları söylenebilir. Osmanlı'nın Düyûn-ı Umûmiye aracılığıyla borçlandırılmasına paralel olarak İran da İngiltere tarafından kurulan Bank-ı Şahinşahi ile Rusya tarafından kurulan Bank-ı İstikrazi aracılığıyla borçlandırılmıştır.

Ekonomik ve tabii olarak, arkasından gelen siyasi bağımlılık, Birinci Dünya Savaşı sonunda Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması ve verilen antiemperyalist kurtuluş mücadelesi ile Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması ile sonuçlanırken, İran coğrafyasında Büyük Ekim Devrimi ile birlikte Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşasına dönen Rusya'nın geri çekilmesi ile İngiltere yalnız kalmıştır.

Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesini takip eden dönemde İran'da monarşi sona erme de Rıza Şah önderliğinde eğitimde ve orduda modernleşme hamlelerinin benimsenmesi söz konusu olmuş ve devletçi bir ekonomik işleyiş benimsenmiştir. Çeşitli kaynaklarda bu dönemlerde özellikle Şah'ın orduya dönük yatırımları sayesinde ordunun desteğini arkasına almasını sağladığına değinilmektedir. Her dönem ulemanın güçlü olduğu ve farklı halkları ve inançları barındıran bir devlet olarak ulusal bir aradalığın sağlanmasında Şiilik inancının etkisinin yadsınamayacağı ülkede, yapılan hukuki reformlarla bu güç kısmen zayıflatılmaya çalışılmıştır. O dönemlerde bile, örneğin kılık kıyafet reformu yapılmış ama kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanınmamış; seçme ve seçilme hakkı için kadınlar 1963 yılındaki Beyaz Devrim'i beklemek zorunda kalmıştır.

MUSADDİK DÖNEMİ VE EMPERYALİZMİN MÜDAHALESİ

Her daim zengin petrol kaynakları nedeniyle İngiltere'nin kontrol etmeye çalıştığı İran'da İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra da bu durum devam etmiş, fakat 1949 yılı itibariyle İngilizlerle yapılan anlaşamaya karşı toplumdanyükselen itirazlar ve ülkede meydana gelen karışıklık sonucunda aslında varlıklı bir aileden gelen Musaddık, komünistlerden dini otoritelere kadar çok geniş siyasi unsurları kapsayan Ulusal Cephe Hareketi'nin lideri olarak başbakan olmuş ve ülkenin petrol kaynaklarını devletleştirmiştir.

Elbette bu devletleşme hamlesine emperyalizmin yanıtı gecikmemiş ve uygulanan kredi kısıtlamaları sonrası yaşanan ekonomik zorluklar, Musaddık'ın istifasına sebebiyet vermişse de özellikle halkın güçlü desteğiyle meclis tarafından tam yetkilendirilerek yeniden başbakan olmuştur. Bu sefer emperyalizmin yanıtı daha sert olmuş ve İran'da belki de gerçek anlamda ilk kez farklı toplumsal siyasal kesimlerin üzerinde ulusal çıkarlar doğrultusunda uzlaştığı Musaddık, doğrudan ordu, ABD ve İngiltere'nin baş aktörler olduğu bir sürecin sonunda 1953'te iktidardan düşürülmüştür. Emperyalizme doğrudan piyonluk eden Şah rejimi yeniden yönetimi ele alarak tüm muhalefeti uzun süre susturmuş, ağır baskılar kurmuştur. Nitekim bu baskılar bugünkü Mollalar Rejimi'nin kuruluşunu sağlayan 1979 İran İslam Devrimi'ne yol açmıştır.

MOLLA REJİMİ VE SONRASI

Devrim ve sonrasına dair çok başka tespitler yapılabilir, ancak bu yazının konusu itibarıyla vurgulanmak istenen, İran'da hem yoksulların hem kadınların İslam Devrimi öncesinde de ne denli ağır bir yok sayılmaya maruz kaldıklarını anımsatmaktır. İslam Devrimi'ne giden yolun taşları bizzat emperyalizmin ve onun İran'daki işbirlikçileri tarafından döşenmiştir. Ülkenin ekonomik zenginliklerinin hanedanın zenginleşmesi ve emperyalistlerle paylaşılmasına karşı biriken ve sosyalistlerden milliyetçilere, liberallerden İslamcılara kadar farklı siyasal özneleri bir araya getiren süreç maalesef daha büyük bir çıkişsızlığın kapısını aralamıştır. Dolayısıyla bugün İran'da kadınlar özelinde yaşanan dram, tüm yükü molla rejiminin üzerine bırakılamayacak kadar çok nedenlidir. Nitekim emperyalist siyonist saldırganlıkça 28 Şubat günü İran'a yapılan askeri müdahale esnasında ilk olarak hedef alınan yerlerden birinin Hüzmüzgan'ın Minab kentindeki bir kız ilkokulu olması ve İran Eğitim ve Öğretim Bakanlığının açıklamasına göre 168 kız öğrenci ile öğretmenin katledilmesi manidardır.

Burada ve bu yazıda yapılmaya çalışılan asla Molla rejiminin İran'da kadınlara uyguladığı şahitlik, miras ve boşanma haklarına ilişkin hukuki ayrımcılıkların; adeta sivil kadınlara bir üniforma gibi dayatılan başörtüsü aracılığıyla bedenleri üzerinde otorite kurulmaya çalışılmasının ; ve özellikle de Mahsa Amini'nin ölümünden sonra yükselen "Kadın, Yaşam, Özgürlük" hareketiyle birlikte ortaya çıkan toplumsal direnişin değersizleştirilmesi değildir. Aksine, tüm bunları yok sayacak ve değersizleştirecek olan bu mücadelenin kimi unsurlarının, emperyalist Siyonist katillerle ele ele verip bu zulümden tarihsel anlamda sorumlu olanlarla iş birliğini akıllarından dahi neden geçirmemeleri gerektiğine dairdir. Yanı başında Afganistan'da kız çocuklarının okula gönderilmelerin yasaklayan, kadınların evden dışarı çıkmalarına müsaade etmeyen taliban rejiminin uyguladığı "demokratik" normlarla hiçbir derdi kalmayan emperyal haydutların, Suriye'de alevi kadınlara her tür eziyete reva görenlerin İran'ı özgürleştireceksen ve İran'da kadınlara molla rejimince yasaklananların bunlar tarafından lütfedileceğine dair yanılsamanın vicdanen, ahlaken ve elbet siyaseten de kabul edilemeyeceğidir.

EMPERYALİZMİN KADINLARA VEREBİLECEĞİ HERHANGİ BİR ŞEY YOK

İran'a dönük kesintisiz sürdürülen emperyal planların kadın mücadelesine bugün de verdiği zarar göz ardı edilememelidir. Ülkeye uygulanan ekonomik ambargo kadınların üzerindeki yaşamsal yükü de artırmaktadır. Sürekli bir dış müdahale tehdidi, ülke içinde yükselen sesleri bastırmak için neden olarak ileri sürülmektedir bizzat antidemokratik yönetim unsurları tarafından. Bu tablo da kadınların toplumsal direnişi emperyalistlerin ülke içindeki Truva atı olmayı reddetmelidir. Küresel ölçekte yakın zamanda kız çocuklarını nasıl iğrenç sapık emellerine alet ettikleri belgelerle ortaya konmuş pedofillerin, gezegenin herhangi bir noktasında herhangi bir ulustan, herhangi bir inançtan bir kız çocuğuna verebileceği bir şey kalmamıştır.

İşte başlamanız gereken nokta da burasıdır. Teokratik bir hapisane ile pedofil bir himaye arasında tercih yapmayı reddedemeyen her kadın bu ikisinden birine mahkûm olarak yaşamayı göze almayı önden kabul ediyor demektir.

Kaynakça:

Karacan, O. (2013). 1906 İran Meşrutiyeti (Master's thesis, Inonu University (Turkey)).

Niray, N., & Deniz, D. (2010). İran İslam Cumhuriyeti: tarihi, siyaseti ve demokrasisi. Fırat Üniversitesi Orta Doğu Araştırmaları Dergisi, 6(2), 1-32.

Güler, Z. (1997) İran İslam Cumhuriyeti - Ekonomi, Siyaset ve İdeoloji. Gelenek. 55.

<https://www.agos.com.tr/tr/haber/iran-egitim-bakanligi-su-ana-kadar-170-kiz-cocugu-ve-ogretmen-oldu-39653>

Abluka altındaki Küba

Semiha Günal

Sosyalist Cumhuriyetin kurulduğu 1 Ocak 1959'dan bu yana emperyalistler bir an bile gözlerini Küba'dan ayırmadı. İşgal döneminde fuhuş, kumar ve eğlence adası yaptıkları Küba'nın kadınları, çocukları sömürdükleri bir ülkeden, devrim sonrası özgürlüğün, eşitliğin, onurun ülkesi olmasına doğru hızla yol almasını kaldıramadılar. Devrim, Küba'daki tüm ABD varlığını kamulaştırmış, kumarhaneleri kapatmış, kadınları fuhuşun gölgesinden kurtararak onları toplumun eşit yurttaşları haline getirmişti.

'KADINLAR DEVRİMDEN SONRA KENDİLERİNİ BULDULAR''

Bundan on beş yıl kadar önce dönemin Küba büyükelçisinin eşi minik bir toplantıda Küba'da kadınların durumuna ilişkin sorularımızı yanıtlamıştı. Havana'da gördüğüm güler yüzlü, eğlenen kadınları aklıma getirerek insanların ekonomik durumları pek de iyi değilken nasıl böyle mutlu olduklarını sormuştum. Yanıtını hiç unutmadım:

"Kadınlar devrimden sonra kendilerini buldular, emperyalizmin, kapitalizmin baskısı, ataerkini kutsayan yapısı ortadan kalkıp bazı işleri kamu üstlenince kadınlar, eğitimlerine, gelişmelerine, çocuklarına, sevgililerine ve elbette tüm topluma daha fazla önem vermeye başladılar. Ezilmeden, sömürülmeden yaşayınca mutlu olmaya çok zaman kalıyor, ambargo, bazı ürünlere erişememek pek de umurunda olmuyor insanın. Eşit, özgür bir ülkede yaşamak ve bunu sonuna kadar koruyacak direnci bulmak sadece kadınları değil erkekleri de mutlu kılıyor."

YILLARDIR SÜREN AMBARGO VE DİRENEN BİR HALK

Devrimden hemen sonra; ABD, Küba ile diplomatik ilişkileri sonlandırmış, Küba'ya seyahati yasaklamış ve kapsamlı bir ekonomik yaptırımlar listesi yayınlamıştı. Ardından bugün ambargo dediğimiz aslında bir halkı toplu olarak diz çöktürmeye çalışan kısıtlamalar başladı. Küba'nın en önemli gelir kaynaklarından biri şeker kamışıydı ve şeker kamışı ihracatının çok büyük bir bölümünü Amerika'ya yapıyordu ama ABD Küba menşeli herhangi bir malın satın alınmasını veya ithalatını da yasaklamıştı. Daha sonra da Küba'yı terörist ülkeler listesine alıp diğer ülkelerle olan ticareti de engellemeye uğraştı. Diz çöktü mü Küba halkı; HAYIR.

1990'lı yıllarda sosyalist bloğun çözülmesiyle büyük bir krizin içine düştü Küba. Dış ticaretinin büyük kısmını kaybetmiş ülke ekonomisi hızla küçülmeye başlamıştı, sosyalizmde ısrar ederek bu durumdan çıkabilmek için özel dönem olarak adlandırdıkları ekonomik yapıda büyüklü küçüklü değişiklikler yaparak halkı bu krizden çıkarmanın yolunu buldu.

Emperyalizmin tüm baskılarına rağmen kadın hakları, sağlık ve eğitimde dünyadaki pek çok ülkenin önüne geçmeyi becermişti Küba. Küba'da kadınların toplumsal hayattaki varlıkları gerçekten özenilecek durumda. Parlametonun, kamu sektöründeki işgücünün yarısı, sağlık profesyonellerinin yaklaşık yüzde sekseni, eğitimde çalışan insanların yaklaşık yüzde yetmişi kadın. Neredeyse kadınların hepsi üniversite mezunu. Sağlık sektörünü onca ilaç ablukasına rağmen diğer ülkelerden tedaviye gelenlere hizmet edebilecek hale getirmişler. Türkiye'de bile insanlar kanser oldular mı ilk akla gelen "Küba'ya gitsek tedavisini yaptırabilir miyiz" oluyordu. Kendi okuma yazma seferberlikleri sırasında (çok düşük olan okuma yazma oranını yüzde 100'lere çıkarmışlardır) kolaylık yaratan bir yöntem bulmuşlar ve sonra etraflarındaki ülkelerin yoksul, okuma yazma bilmeyen insanlarına okuma yazma öğretmeye gitmişlerdi. "Si puedo" "Evet Yapabilirim" Venezuela'dan Arjantin'e kadar pek çok ülkenin eğitim sistemine girmişti. Özetle Küba eğitim ve sağlıkta başka ülkelere hizmet ihraç eden bir ülke haline gelmiş ve turizm gelirleriyle de ülkenin gereksinimi karşılanır hale gelmişti.

Covid 19 salgını başladığında kendi olanaklarıyla bu salgınla baş etmenin yolunu arasa da Küba, ambargonun etkisiyle ABD patentli ilaçların çoğuna ulaşamadı.

Elbette sadece salgın olsaydı yine de ekonomisi kötüye gitmeyebilirdi ama sınırların kapatılmasıyla turizm gelirlerinde de büyük düşüş yaşanmıştı.

Bu dönemi de Venezuela'nın ve dost ülkelerin desteği, dayanışması ve yapılan çeşitli anlaşmalarla atlatmaya çalışırken Önceki döneminde de Küba'ya çeşitli yeni yaptırımlar getiren Trump yeniden iktidara geldi ve emperyalizm yeni haydutça taktiklerini piyasaya sundu.

KÜBA'YA DÖNÜK ABLUKA VE ABD'NİN PETROL TAHAKKÜMÜ

3 Ocak'ta Venezuela Devlet Başkanı Nicolás Maduro ABD tarafından kaçırıldı. Hemen ardından zaten yıllardır tehdit ettikleri Küba'ya petrol gönderilmesinin önünü kestiler.

Sadece Venezuela'dan gelen petrol kesilmedi aynı zamanda Trump'ın imzaladığı bir kararname ile Meksika gibi diğer petrol tedarikçisi ülkelere de gümrük vergisi konarak Küba'nın en önemli petrol damarları kesildi. Bu da ihtiyacının sadece dörtte birini karşılayacak kadar petrol üretebilen ülkenin daha çok petrole bağlı enerji üretimini köstekleyerek ülkenin kuşatılmasına neden oldu.

ABLUKA HALK SAĞLIĞINI TEHDİT EDİYOR

JMKDD'nin açıklamasında[1] söylendiği gibi “Yaşananlar Küba ekonomisini derinden etkiliyor, birçok sektör durma noktasına geldi. Sağlık sektöründe öncelikli hastalara yönelik bir düzenleme yapıldı, kısıtlama getirildi. Kamu kurumları haftanın belli günleri açık kalabiliyorlar. Ulaşımda, doğalgaz ve elektrik kullanımında kısıtlamalarla karşı karşıyalar. Özellikle sağlık alanında tehdit altında olan kesimler var.

Gebe kadınlar, kanser hastaları, elektrik kullanımına ihtiyaç duyan hastalar yaşam riski ile karşı karşıya kalmış durumdalar.”

Bütün bu olanların sosyalizmden vazgeçmeyen bir halkı teslim almak için yapıldığı artık su götürmez bir gerçek. Bu saldırı bir halkı topyekün yok etmek üzere planlanmış ve şu ana kadar bildiğimiz tüm sözleşmelere karşı insanlık dışı bir işgale, soykırıma dönüşmüştür.

KÜBA HALKI TESLİM ALINAMAZ

Bize düşen; bugüne değin dünyanın her yerindeki emekçilere umut olan, kadınların da hayatın her alanında özgürce var olabildiğini gösteren, düşlerimizi gerçekleştirme cesareti aşıl原因, diz çökmeyen Küba halkının yanında olmak, destek vermek ve emperyalizmle mücadele etmek.

[1] <https://kubadostluk.org/kubadan-elinizi-cek-in-basin-toplantisi-gerceklestirildi/>

Epstein davası; Bir grup sapkın mı, düzenin iç yüzü mü?

Sema Aydın

Dünya Epstein belgeleriyle çalkalanıyor. Hangi devlet başkanının, hangi ünlünün, hangi zenginin kaydı var? Kamuoyunun en çok merak ettikleri arasında bu soru var.

Çocuklara, kadınlara uygulanan vahşetin boyutları ne? Bizim ülkemizden suç dosyasında ismi geçen var mı? Türkiye'den kaçırılan çocuklar iddiası doğru mu?

Sorular karşı karşıya kaldığımız insanlık dışı iddialara kabul edilebilirlik sınırı bulma gayretidir aslında. Dosyada adı geçenler tespit edildiğinde bir grup sapkının suçunu dökmüş olacağız ve insanlığın geri kalan kısmı aklanmış olacak.

Çocukların maruz kaldığı şiddet 'vahşet' boyutunda değilse rahat bir soluk alma imkanı bulacak insanlık. En azından... diye başlayan cümleler kurma olanağı olacak. Bizim ülkemizden birileri yoksa vahşeti kendi dışımıza ittirip 'bizden uzak' olana acınası bir gözle bakacağız. Aklanmış olmanın gururunu taşıyarak. Dünya kötü, oysa bizim ülkemiz öyle mi?

Kısaca hatırlayalım. 18 yaş altındaki onlarca kız çocuğuna cinsel istismarda bulunmak ve fuhuş ağı oluşturmak suçlamasıyla yargılanan Epstein, tutuklu olduğu New York Manhattan Metropolitan Merkez Hapishanesi'ndeki hücrelerinde 10 Ağustos 2019'da ölü bulunmuştu. Açıklanan Epstein dava dosyalarında, Prens Andrew'den, ABD Başkanı Donald Trump'a, eski ABD Başkanı Bill Clinton'dan, eski İsrail Başbakanı Ehud Barak'a, Bill Gates'ten Elon Musk'a kadar yüzlerce isim bu suç ağının içinde zikrediliyor.

Epstein davasında ABD Federal Soruşturma Bürosu (FBI), ABD Adalet Bakanlığı ile yaptığı inceleme sonucunda, ünlü isimlerden oluşan "müşteri listesi"nin tutulduğuna dair herhangi bir kanıta ulaşılamadığını duyurmuştu. Öte yandan aralarında hkmet yetkilileri, ünlüler ve iş insanlarının da bulunduğu kişilerin suça ortak olduğu gerekçesiyle örtbas amacıyla öldürüldüğü ne sürülen Epstein'in, aslında hücresinde intihar ettiği sonucuna varıldığını açıklamıştı.

Epstein, siyasetçiler, iş dünyasının liderleri ve kraliyet mensuplarıyla yakın ilişkileri olan nüfuzlu bir finansıydı. Nüfuzunu kullanarak kurduğu uluslararası ocuk istismarı ve fuhuş ağının nerelere uzandığı kestirilemiyor.

Bir düzen düşünün ki ağına düşürdüğü çocukları kendi özel adasına götürürken, 'nüfuzlu' isimleri ise özel uçaklarla adaya taşıyan, burada sınırlarını kestirmenin zor olduğu, istismar, haz tatmini ve türlü g gösterilerine tanıklık ediyoruz.

Ortaya dökülen milyonlarca belge gerçeklerin açığa çıkmasına hizmet etmekten ziyade, devasa bir kirin gerçeklerin üzerini örtmesine yarıyor. Dünyanın zerine boca edilen bilgilerin hangisi gerçek, hangisi manüplatif ayırt etmek zor.

Bütün bu bilgi ve belgelere rağmen ismi geçen 'nüfuzlu' kişilerin yargılanmasına dair bir süreç işlemiyor. Dünyaya 'güçlü olan dokunulmazdır' mesajı veriliyor. Ne kadar tanidik değil mi? Kendini dünyanın efendisi olarak görenlerin hukuk tanımayacaklarını, tanıyacakları tek hukukun kendi hukukları olduğunu ilan etmesi Epstein dosyasının dayanaklarını gözler önüne seriyor.

Dünyaya demokrasi dersi veren, özgürlükleri diline dolayan emperyalist odaklar öte tarafta kölelik inşa ediyor. Tıpkı Ortadoğu halklarına dönük saldırıları ve katliamları demokrasi ve özgürlükler diyerek örtmeye çalıştıkları gibi.

Esasında sistematik ocuk istismarı ve insan ticareti herkesin bildiği ve üç maymunu oynadığı bir insanlık suçu olarak yeni değil. Epstein ile ilgili ilk dava 2005 yılında açılıyor. Çok sayıda mağdur olduğu ve suç ağının genişliği ortaya çıkıyor. Ancak Epstein 'nüfuzlu' gler tarafından korunup kollanırken, özel bir hukuka tabi kılınıyor. Bu dönem aldığı 18 aylık hapis cezasını tatil havasında tamamlayarak 12 ayda salıveriliyor. Suç şebekesinde ismi geçenler soruşturulmuyor.

Epstein dosyası dünyanın tepesine çöreklenmiş zengin ve azgın azınlığın, bütün kurumlarıyla sınıfsal sömürüsünün en çıplak halini gözler önüne seriyor. Kurbanlar ise dünyanın dört bir tarafından suç şebekesinin ağına düşürülen yoksul ailelerin çocukları. Ortaya dökülen insanlık dışı iddialar bir grup sapkının fiilleri değil, siyaseti, yargısı, akademisi, kültür sanatı, finans alanı ve bütün kurumlarıyla kapitalist sistemin çürümüşlüğünü gösteriyor. Çürüme sistemin bütün hücrelerine sirayet etmiştir ve artık kaçış yoktur. 'En azından...' diyerek başlayacak her cümle bu rmşlğe açılacaktır. Bugün Epstein davası ile ifşa edilen gerçekler bir kş dönemine işaret ediyor. Bu kşn altında emekçilerin mi yoksa köşe başlarını tutanların mı kalacağı elbette mücadelenin konusu.

8 Mart'ta emperyalist saldırganlığa ve gerici kuşatmaya karşı eylemdeydik

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısı ile İstanbul'da yürüyüş gerçekleştirdi.

Kadıköy Mehmet Ayvalıtış Parkında toplanan kadınlar yürüyüş ve Kadıköy Kilise Meydanında yapılan konuşmaların ardından eylemi sonlandırdı.

Eylemde İliç maden faciasında yaşamını yitiren Uğur Yıldız'ın annesi Sevda Yıldız, Gazeteci-Yazar Sinem Nazlı Demir, Emeklinin Sesi Derneği Başkanı Şaduman Özyürek ve TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek birer konuşma gerçekleştirdi.

Eylemde emperyalizmin ablukasına karşı Küba Kadın Federasyonu'na gönderilen dayanışma mektubu da okundu. İKD Üyesi Berfin Gülsoy'un okuduğu mektupta "Emperyalist ABD'nin 66 yıldır sürdürdüğü abluka karşısında sosyalist Küba'nın, direnişi insanlığın onurunu temsil etmektedir. Emperyalist abluka ve saldırganlık karşısında direnen bütün Kübalı kadınlarla yüreklerimizin birlikte attığını belirtmek isteriz." Denildi.

Eylemde basın metnini İKD Genel Sekreteri Nuray Yenil okudu.Okunan basın açıklamasında; "Emperyalist projelerle ülkemize ve bölgemize reva görülen bu gerici kuşatmaya karşı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle bir kez daha karanlığın karşısında BİZ VARIZ, kadınlar var diyoruz. Buradan emperyalizmin savaş, işgal ve her türlü barbarlığına karşı Venezuelalı, Kübalı, Filistinli, Suriyeli ve İranlı kadınlara dayanışma mesajlarımızı iletiyoruz.

Ülkemizin tarikatlara, cemaatlere teslim edilmesine izin vermeyeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz. Haklarımızdan, eşitlikten, özgürlükten, bağımsızlıktan, LAİKLİKTEN VAZGEÇMİYORUZ. Yaşasın 8 Mart, Yaşasın örgütlü mücadelemiz” denildi.

ANKARA'DA İRAN KONSOLOSLUĞU ÖNÜNDE BASIN AÇIKLAMASINDAYDIK; İRAN HALKININ YANINDAYIZ!

8 Mart'ta Ankara'da İKD üye ve dostlarının katılımıyla İran konsolosluğu önünde basın açıklaması yapıldı. İKD adına okunan basın açıklamasında; Dünyayı kana bulayan, katliam yapmaktan çekinmeyen, hakkında istismar dosyaları açılan bu suç şebekesi Temmuz ayında Ankara'da düzenlenecek olan NATO toplantısı için ülkemize gelmeye hazırlanıyor. Buradan kendisini dünyanın efendisi olarak gören bu suç şebekesinin başı Trump'a ve ortaklarına sesleniyoruz, sizi ülkemizde istemiyoruz, burada hoş karşılanmayacaksınız.

ÇANAKKALE'DE YÜRÜYÜŞ VE BASIN AÇIKLAMASINA KATILDIK

Çanakkale'de 8 Mart Kadın Platforfumu tarafından yürüyüş düzenlendi. Eski Salı Pazarında toplanan kadınlar, 'Şeriata, faşizme, karanlığa geçit yok', 'Laiklikten vazgeçmiyoruz.', 'Fetvanız batsın, kadınlar yaşasın' sloganlarıyla işkeleye yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasının ardından eylem sonlandırıldı.

İZMİR'DE DİRENİŞTE OLAN TEMEL CONTA İŞÇİLERİNİ ZİYARET ETTİK

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle İKD İzmir olarak grevin 452.gününde Temel Conta İşçilerini ziyaret ettik. Sınıfın birliği ve emekçi kadınların sermayeye karşı direnişteki rolü üzerine sohbet edip dayanışma duygularımızı paylaştık. Temel Conta işçileri kazanacak.

8 Mart vesilesiyle Kübalı kadınlara gönderdiğimiz dayanışma mektubu

Küba Kadın Federasyonuna Sevgili yoldaşlar,

Emperyalizmin, dünya halklarını birbirine düşürerek saldırganlığını arttırdığı, savaş çığırtkanlığını yükselttiği karanlık bir dönemde, bir yandan Latin Amerika'yı arka bahçesi haline getirme hedefiyle yürüttüğü, diğer yandan dünyanın birçok bölgesinde yarattığı yıkım ve son olarak İran'a dönük saldırıları bu haydut devletin insanlık düşmanı niteliğini bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Emperyalist ABD'nin 66 yıldır sürdürdüğü abluka karşısında sosyalist Küba'nın, direnişi insanlığın onurunu temsil etmektedir.

Gerek devrimin zafere ulaşmasında, gerekse devrimle birlikte sosyalist Küba'nın kuruluşunda ve kuruluştan bugüne kadar bütün toplumla birlikte kadınların kurtuluşunda olağanüstü rolü olan Küba Kadın Federasyonu nezdinde bütün Kübalı kadınların emperyalist abluka ve saldırılar karşısındaki direncini selamlıyoruz.

Kübalı kadınlar, dünyada kadınların kurtuluşunun ve direncinin bir örneği olmaya devam ediyor. Bizler de İlerici Kadınlar Derneği olarak, bütün üyelerimizle birlikte, Türkiye'nin ilerici, yurtsever, sosyalist ve devrimci kadınlarının en içten yoldaşça dayanışma duygularını Küba Kadın Federasyonu aracılığıyla iletmek isteriz. Venezuela'da ABD emperyalizmine karşı dayanışma görevini yerine getirirken hayatını kaybeden 32 Kübalı yurtseverin ailelerine en içten taziyelerimizi sunarken, emperyalist abluka ve saldırganlık karşısında direnen bütün Kübalı kadınlarla yüreklerimizin birlikte attığını belirtmek isteriz.

Yaşasın Küba!

Yaşasın Küba Devrimi!

Yaşasın Küba'nın onurlu ve direngen kadınları!

Yaşasın uluslararası devrimci dayanışma!

Dünya kadınlar(!) gününüz kutlu olsun, karanfil alır mıydınız?

Gürseli Kara

Her yıl 8 Mart'ta emeğin vurgusunun giderek azaldığı bir Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaya, sesimizi duyurmaya çalışıyoruz. Televizyonlarda ve sosyal medyada kapitalizmin her şeyi pazarlama sevdasının sonucu olarak 'kadınlar günü' mesajları, reklamları önümüze düşüyor. Neden 8 Mart ve nedir bu tarihin önemi gelin kısaca göz atalım.

1857 yılında ABD'nin New York eyaletinde bir tekstil fabrikasında çalışan işçiler, çalışma saatlerinin 16 saatten 10 saate indirilmesi ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için greve gider. 40 bin dokuma işçisinin gerçekleştirdiği greve polisin sert müdahalesi sonucu 127 kadın işçi hayatını kaybeder.

1909 yılında Amerika'da ilk kadınlar günü kutlaması Amerikan sosyalist partisinin çağrısı ile gerçekleştirilir. Kadınlar günü kutlaması bir yıl önce yani 1908 yılında gerçekleşen tekstil işçilerinin grevine dayandırılır.

1910'da Kopenhag'ta düzenlenen sosyalist kadınlar konferansında Alman Sosyalist lider Clara Zetkin kadınların hak mücadelesine adanmış uluslararası bir gün önerir.Öneri kabul edilircak tarih henüz netleştirilemez.

8 Mart'ın kesinleşmesi ise Petrograd'da kadın işçilerin 1917'de başlattığı protestolar sonrası Şubat Devriminin başlamasıyla gerçekleşir. Kadın mücadelesi ülkede devrim ateşini yakmıştır. Bu sebeple8 Mart günü New Yorklu kadın işçilerin ve Petrogradlı kadın işçilerin direnişine ithafen dünya emekçi kadınlar günü olarak kabul edilir.

1977'de ise Birleşmiş Milletler 8 Mart'ı Dünya Kadınlar günü olarak tanır ve kutlama çağrısı yapar.

Clara Zetkin emekçi kadınlar günü önerirken, kadınların ezilmesini kapitalizm ve sınıf sistemine bağlamıştır. 8 Mart tarihi tüm dünyada kadın sorununun ve kadınların gerçek kurtuluşunun yolunu göstermiştir.

Oysaki liberal bakış açısına göre 8 Mart, Dünya Kadınlar Günüdür. Kadınların sorunlarının kökeni toplumsal cinsiyet ayrımcılığına dayanmaktadır. Aynı perspektif, kadını zayıf ve korunması gereken bir özne olarak tanımlayıp, sokaklarda kadınlara çiçek dağıtan sahneler üretmektedir.

Ülkemizde ise 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlaması İlerici Kadınlar Derneği sayesinde kitleselleşmiştir. İlerici Kadınlar Derneği, faaliyet gösterdiği 1975 yılı ve kapatıldığı 1980 yılına kadar işçi grevleri ile dayanışma göstermiştir. Okullarda süt kampanyası başlatmış, faşizme geçit yok sloganı ile 1976 yılında miting düzenlemiş, emeklilik hakkı, gündelikçi kadınların sigortalanması, doğum izni, kreş ve emzirme odaları için taleplerde bulunmuştur. Bu yıllar boyunca 8 Mart tarihsel anlamına uygun olarak sınıf mücadelesinin yükseldiği bir mücadele günü olarak kutlanmıştır.

Bugün de tarihsel öneme sahip 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün salt cinsiyet ayrımcılığına dayandırılması, emek vurgusu olmadan kutlanması eksikli olacaktır. İKD bu mirasa yaslanarak dün olduğu gibi bugün de, mücadeleye devam ediyor.

Akran zorbalığının arkasındaki düzen

Ezgi Oral

Türkiye’de son yıllarda tartışılan konulardan biri akran zorbalığı. “Akran zorbalığı” terimsel olarak benzer yaş grubundaki çocuklar arasında tekrar eden kasıtlı zarar verme eylemlerini ifade ediyor. Bu davranış biçimi, fiziksel saldırı, hakaret, dışlama ya da sosyal medyada yapılan olumsuz paylaşımlar şeklinde ortaya çıkıyor. TÜİK verilerine göre Türkiye’de çocukların yaklaşık yüzde 14’ü, ayda en az birkaç kez akran zorbalığına uğruyor. Bu oran neredeyse yedi çocukta biri demek.

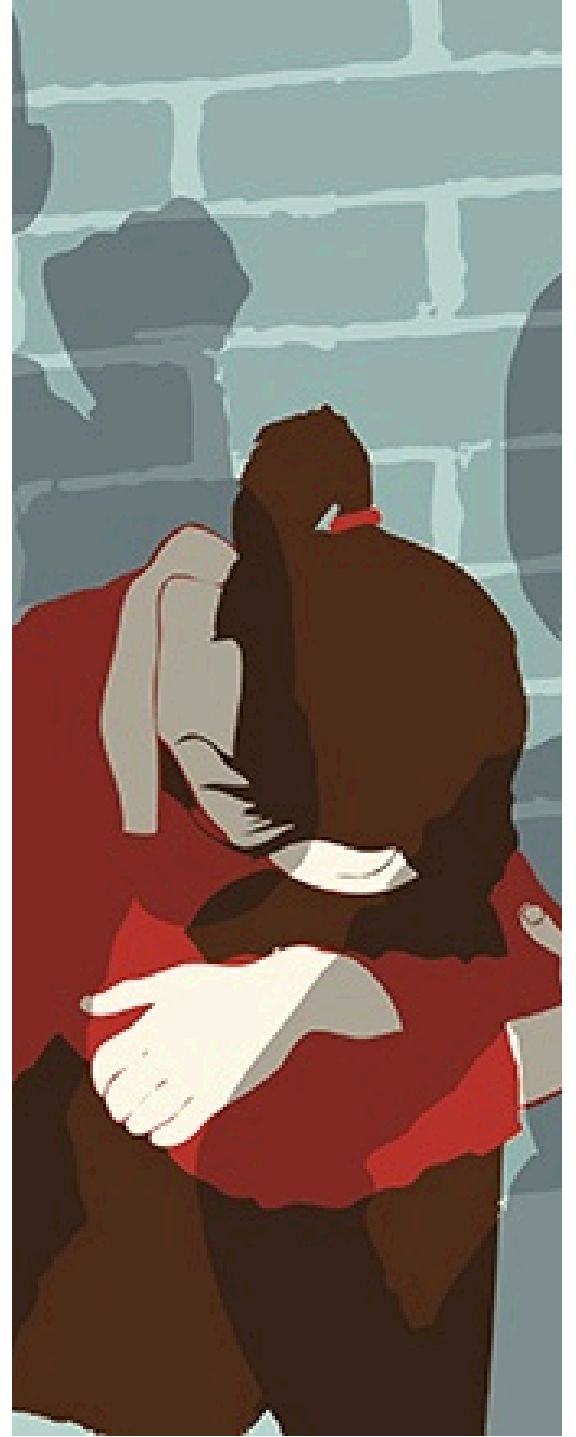
SUÇ ORANLARI ARTIYOR

Peki akran zorbalığı neden artıyor? Meselenin mevcut sistem ve siyasi iktidarla ilişkisini görmek gerekiyor. AKP iktidarında şiddet temelli suç oranlarında artış yaşandığı biliniyor, ancak özellikle son yıllarda 15–17 yaş aralığındaki gençler arasında suç oranlarında ciddi bir artış mevcut. Bu tablonun ortaya çıkmasında iktidarın “kindar ve dindar nesil” politikaları, toplumda yaygınlaşan cezasızlık algısı gibi gerçekler kuşkusuz yadsınamaz.

Ülke iktidar eliyle adeta uyuşturucu ve mafya baronlarına teslim edilirken bunun toplumda somut sonuçları oluyor. “Yeni nesil çete” ifadesiyle tanımlanan geleneksel mafya yapılarından farklı olarak sosyal medyanın olanaklarıyla kolayca örgütlenebilen suç örgütleri, gençler için ciddi bir tehlike olarak karşımızda duruyor. Bu düzen gençleri yoksulluk, geleceksizlik sarmalında, çetelerin hedefi haline getiriyor. Özellikle 18 yaşın altındaki çocuklar tetikçi olarak mafya hesaplaşmalarında kullanılıyor.

DİZİLERDEKİ SEMPATİK MAFYA ALGISI

Öte yandan iktidarın “kültürel hegemonya” kurma konusundaki başarısızlığı tartışılırken televizyon dizilerindeki meşrulaştırılan şiddet kültürünü ve toplum üzerindeki etkilerini gözden kaçırmamak gerekiyor.

“Sempatik” mafya liderleri, silahlı çeteler ve çatışmalar, zengin ve şatafatlı hayatlar, annelik ve itaatkâr eş üzerinden tarifiilen “makbul kadın” karakterler... Topluma sunulan bu karakterler şiddetin normalleştirilmesinde rol oynuyor. Bu kültürel üretim, kapitalist düzenin değerlerini yeniden üretirken, gençlere güçsüz olan üzerinde tahakküm kurmayı öğütüyor.

Tüm bunlar toplumda şiddetin meşrulaştırılmasına zemin hazırlarken bu çürüme gençleri de yutuyor. Mevcut sistemde geleceksizleştirilen ve yoksullaştırılan gençler arasında şiddet yükseliyor. Gençler arasında yükselen şiddet, özünde yukarıdan aşağı örgütlenmiş bir toplumsal şiddet düzeninin ve çürümenin sonucu.

ŞİDDETİ BESLEYEN DÜZEN SORGULANMALI

Konunun hukuki boyutu da uzun süredir tartışılıyor. Gençler arasında yükselen şiddeti önlemek adına cezaların arttırılması çözüm olarak sunuluyor. Oysa çözüm cezaları arttırmaktan değil, gençleri geleceksizleştiren bu eşitsiz ekonomik-siyasal yapıyla mücadele etmekten geçiyor.

